

Kázání Bystřička, Růžďka 10.11.2019 **Zachránce a záchranáři** (vstup 341)

Introit: *Lidské čeledi, přiznejte Hospodinu, přiznejte Hospodinu slávu a moc, přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte do nádvoří jeho, v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu! (Ž 96, 7-9)*

Píseň 161 Modlitba křest

Čtení: Galatským 6, 1-10

Píseň 457

Text kázání: Lukáš 5, 17-26

Bratři a sestry,

Pán Ježíš má i dnes moc odpouštět hříchy, má moc uzdravovat i křísit mrtvé. Ovšem v tom právě přečteném příběhu si, prosím, povšimněme, co předcházelo uzdravení toho chromého. **Muži nesli na nosítkách člověka, který byl ochrnutý, a snažili se ho vnést dovnitř a položit před Ježíše. Když viděli, že ho nepronesou zástupem, vystoupili na střechu, udělali otvor v dlaždicích a spustili ochrnutého i s lůžkem přímo před Ježíše.** Proč to ti muži udělali? Proč dělali tak namáhavou činnost? Proč nesli toho ochrnutého i přes takové náročné překážky? Za každou cenu toho chromého chtěli dostat před Pána Ježíše. Na tom chromém jim jistě mnoho záleželo, když vynaložili takové úsilí. Chtěli mu pomoci. Překonali mnohé překážky, nic je neodradilo, ani výška, ani střecha, žádná námaha a těžkost. Ten příběh je možná trochu podobný tomu, co dělají záchranáři nebo hasiči. Akorát opačně. Ti nevnáší zraněné a ohrožené do hořícího domu, ale naopak ven. Proč to dělají? Jen proto, že to je jejich práce? Určitě ne. Cílem je přece zachránit lidský život. A když si takovou situaci představíte, tak mnozí takoví zachránci vběhnou do hořícího domu, aniž by uvažovali nad tím, že vlastně *nasazují i svůj vlastní život*. Běží tam, aby vynesli zraněné a ohrožené. Ale přece je tu společný cíl s těmi, kteří nesou toho chromého. Tito muži vlastně také chtějí toho chromého zachránit. O Ježíši zřejmě už ví, že uzdravuje a že **má slova věčného života**. Slova záchrany od věčné smrti a zatracení. Jenže pro koho má Ježíš slova věčného života? Platí nabídka věčného života i nemocným a chromým? Platí nabídka věčného života všelijak opovrženým, chudobným a hříšným? Platí nabídka těm, kteří všelijak pokazili svou cestu na zemi, kteří si zničili svůj život? Víte, tehdy v době toho příběhu bylo mezi lidmi přesvědčení, že těžce nemocní, chromí, hluší, slepí, malomocní, lidé všelijak limitovaní a vyloučení z běžného života, jsou vlastně zavržení i Bohem. Neboť je na nich přece vidět neštěstí a nepožehnaní. Lidé věřili, že tito lidé se prohřešili nějakým těžkým a neodpuštělným hříchem. Jistě si vzpomenete na příběh, když učedníci potkají od narození slepého a zeptají se Ježíše: „**Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?**“ **A Ježíš odpoví: „Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží.** Samozřejmě, že za mnohé hříchy si každý člověk nese následky. A měl by je i pokorně přijmout. Nicméně tím výrokem Pán Ježíš říká, že není potřeba, zvláště za různými nemocemi, vidět hned nějaký hřích. Anebo tím naznačuje, že kdo uvěří v Ježíše Krista, tak tomu už nejsou hříchy počítány!

Ovšem když se, bratři a sestry, vrátím k tomu našemu dnešními příběhu, tak Pán Ježíš nejprve tomu chromému řekne: „**Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.**“ Neuzdraví nejprve jeho tělo, ale zachrání jeho duši k věčnému životu. A to je to nejdůležitější! Být zachráněn. A tak když jsme ty muže přirovnali k zachráncům, tak to vlastně nejsme tak daleko. Jistě, z hořícího domu zachránit člověka, k tomu je potřeba velmi rychle jednat. Naproti tomu záchrana k věčnému životu nám lidem často nepřijde tak akutní. *Ještě jsem tady, mám dost času se takovými otázkami zabývat.* To vám řekne mnohý člověk. Ovšem kolik takových několik dnů poté např. tragicky zahyne nebo znenadání zemře? A přitom neměli vyřešenou věčnost. Odmítli Ježíše, odložili nabídku věčného života na později, ale žádné později už nebylo. **Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, praví Písmo, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru.** Přijměte nabídnutou záchranu. Věřte evangelium. **Kdo má Krista, má věčný život. Kdo nemá Krista, nemá věčný život.**

Bratři a sestry, ještě bych se rád vrátil na počátek toho příběhu. K tomu, co předcházelo tomu zázraku odpuštění hříchů a uzdravení chromého. Jsou zde muži, kteří společně táhnou za jeden provaz směrem k Ježíši. Ano, není to provaz, ale lehátko s ochrnutým. Kdybychom tento příběh

četli v Markově evangeliu, zjistili bychom, že **ti muži byli čtyři**. Každý v tom týmu měl svůj úkol. Dva drželi nosítka vpředu a každý jinou rukou. Dva pak byli vzadu a také každý držel nosítky jinou rukou. Každý měl mírně odlišný úkol, a přece měli společný cíl. Přinést ochrnutého ke Spasiteli a Zachránci. Ti čtyři věří tomu, že má smysl věnovat tak velké úsilí k tomu, aby se ten chromý dostal před Ježíše. A právě ta jejich víra, že se záchrana podaří, je ten spouštěč k záchraně. K aktivní činnosti vyjít a donést toho chromého před Ježíše. A ta záchrana ochrnutého se neděje díky víře toho ochrnutého. V tom příběhu to máme napsáno jinak. **Když Ježíš viděl jejich víru (tedy těch mužů), řekl tomu ochrnutému: „Odpouštějí se ti hříchy.“** A pak také: **„Vezmi své lože a chod!“** Na víru těch mužů se děje zjevný zázrak!

V tom je pro nás, bratři a sestry, velké poučení. Jak velkou víru máme? Máme podobnou víru jako ti čtyři muži? S nemocí toho chromého už nešlo pohnout. Takhle to viděli mnozí. Nevěřili, že by se mohlo něco změnit. Má to na celý život, stejně jako ten slepý. To už nějak dožije, by řekl mnohý. Proto se ptám, jakou máš víru ty? Věříš, že se může začít hýbat to, co je chromé a nevyléčitelné? Věříš, že lidé okolo tebe se mohou změnit a že začnou následovat Pána Ježíše? Lidským okem se nám mnohé zdá nemožné. A možná ani nevěříme. Možná naše modlitby za naše blízké, pokud vůbec nějaké tedy jsou, nemají víru. Anebo mají? Na to si odpovez každý sám.

Nechme se, bratři a sestry, inspirovat těmi čtyřmi muži. Nezáleželo jim jen na sobě. Záleželo jim na nemohoucím. Měli pro něho srdce. Naložili tedy toho chromého, a kdoví, jak velký kus ho museli nést. Avšak vykročili. To je to důležité. **Jejich víra, nebyla jen nějaká teorie. Jejich víra byla akční. Jejich víra je zaktivizovala k pohybu. A nejen to. Jejich víra byla natolik odhodlaná, že šla i přes překážky. Jejich víra je inspirovala. Vytrvalá víra totiž hledá cestu tak dlouho, až ji najde.** Když to nešlo přes tak velký zástup, prorazili si cestu střechou. Jejich víra byla odhodlaná, nebála se riskovat, jejich víra jim dodávala odvahu. A když tohle Ježíš viděl, pak konal to své. A to si myslím, bratři a sestry, že vždycky když i dnes vidí Pán Ježíš takovou víru, pak jedná. V posledních dnech a týdnech se mi od mnohých z vás dostává svědectví nadpřirozeně vyslyšených modliteb. A chtěl bych vás povzbudit, abyste si taková svědectví nenechávali pro sebe, ale pověděli o tom celému společenství. Aby vaše víra byla inspirací a povzbuzením nám všem. **Když Ježíš uvidí naši víru, vždycky bude jednat.**

Za tím chromým si můžeme představit samozřejmě celý nemocný svět. Nejsme však, ale schopni celý svět zachránit. To udělal Kristus na kříži. Nicméně každý z nás má jistě někoho na mysli. Kdo je nemocný, anebo duchovně chromý, nezachráněný. Duchovně chromý je vlastně každý, kdo nevěří v ospravedlnění Ježíšem Kristem. A možná známe i mnohé, jejichž víra ochabla a docela zchromla. Jak ale my můžeme přinést chromé před Ježíše? Tak že ho ponese na modlitbách až k Ježíši. Avšak právě zde si vezměme inspiraci z příběhu. Toho chromého nesli čtyři. Jeden by to nezvládl. Sdílená bolest, poloviční bolest, jak se říká. Je důležité, aby naše modlitby byly modlitbami víry, avšak aby byly efektivními, mnohem účinnější jsou, když se modlí za stejný cíl nejméně dva. Pán Ježíš k tomu totiž říká: **Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní.** A tak bych vás chtěl všechny povzbudit. Objevte ve svých životech moc modlitby. A využívejme i čas společných modliteb. Neberme to na lehkou váhu. Staňme se záchranáři, a to takovými, až si toho všimne sám náš Pán. On pak učiní víc, než si vůbec dokážeme představit. Amen. Píseň 688 modlitba Píseň 684

Slovo posláni: list Jakubův 5, 13-20

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin nad tebou rozjasní svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 486